

ЧИ МИ СПРАВДІ НА ПОРОЗІ ДОВГОГО СВИТОВОГО МИРУ?

(Закінчення зі стор. 2-ої)

сти в країнах НАТО і планування кращого озброєння, а далі схвалення серед "деценту" величезного воєнного бюджету ЗСА, вказують, що світ, готуючись не до "мирного співіснування", а до оборони. У гру входять фактори, що стоять поза контролем будь-кого, світ розкошаний, фанатичні групи в ньому можуть покласти за собою у бездонні заглибини свідомості національні і соціальні питання в багатьох країнах в такій стадії, що вирішення їх може тільки боротьба.

На порозі цієї апокаліптичної війни, що стоїть перед нами, тільки Леонід Брежнєв, який декілька разів висловлювався "про святкування століття СРСР, з солідною мірою про тизацію світу, "соціального райу", і, щоб пропагандистською пропагандою очікували і загальним переконанням про неминучість потрапати і змін в СРСР, що їх так глибоко проаналізував російський історик Андрій Амальрик у своєму творі "Чи проіснує Союз до 1984 р." Як відомо, у тому творі Амальрик висловив припущення, що СРСР може не проіснувати до 1984 року при внутрішніх суперечностях і протиріччях, наслідком ворожнечі між Радянським Союзом і національними республіками і можливості війни з Китаєм. Ще кілька років тому цей твір обговорювала вся світова преса, про нього було багато написано і в нас. Сьогодні при розмовах про майбутнє про нього навіть не згадують. Чи справді такій він став раптом беззастережним? Чи так прохувався Андрій Амальрик? Чи його передбачення сьогодні вже не актуальні? Чи СРСР став раптом монолітом, зникли в ньому внутрішні неспокій, що ми навіть, тут, у вільному світі з власної волі, пишемо про довгі часи миру? Аж, пишуть про довге "мирне співіснування" між СРСР і ЗСА, ми тим самим не ставимо під сумнів існування СРСР, а прокуємо йому "Архіпелаг-ГУЛАГ" таку саму довготривалість і стабільність, як ЗСА.

Продовжуючи отой феномен забути твору Андрія Амальрика і майже байдужого продовження світу попри найбільше монументальний акт обнування, який будь-хто коли склав проти союзу держав, — "Архіпелаг-ГУЛАГ", — не можемо не подивитися майстерності "соціалістичної пропаганди" і рафінованості політики Москви. Вона загнала карту "деценту" на тому, що й хто-сь загрозив, бо вона сьогодні, на вершинах мілітарної сили. Політика "деценту" потрібна їй була на відвернення внутрішньої катастрофи: з неї вона використала при допомозі американської пшениці і мільйонів доларів, що плинуть і ще плінуть, а економічний дилетант, з усіма і очевидними наслідками, що про них З. Бжезінський висловився в телевізійній дискусії так: "Щодо економічного деценту", це на мою думку є рід "деценту", що не заохочує до кращого, і який в деяких випадках зміцнює найгірше, бо приписує внутрішні реформи в СРСР... Він страмує від тиску з внутрішньої економіки, що часом переліється на політичну сферу. Справді, він навіть дає згоду до певної міри внутрішній перестройці, якщо зовнішня ціна не завищає.

Ні, зовнішня ціна не завищає! Захід сприймає все. В його обійми вштовхують одного за другим провідників людей, з СРСР, що могли б поглиблювати внутрішню кризу, а Захід приймає їх, обдаровує грошима, вигодами і посадами, і — всі ці люди! — проірраційні ради російських дисидентів мовчуть, віддаючи борги іншим народам, внаслідок чого і саджають у пекітні лінійні. Ошомелені мілітаризмом та економічними успіхами, сучасний російський режим готується справді до святкування 100-ліття СРСР, готується в наступному економічному році і в серії нових ескападах і опівісних криз стати у проводі

У ВАШИНГТОНІ ВІДБУЛАСЯ...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

му до президента Джеральда Форда, в якій сказано: "Я глибоко стурбований долею Валентина Мороза. Я надіюсь, що Ви докладете всіх зусиль, щоб врятувати його життя. При цьому я закликаю Вас здійснити обіцянку Вам політику вільного доступу до Вас і в якнайближчому майбутньому зустрітися з представниками Комітету Оборони Валентина Мороза". Конгресмен Домінік Данельєс дає зрозуміти Комітетові, що він добре поінформований про Валентина Мороза і інших переслідуваних українських інтелектуалів, що він допомагає Комітетові наслідки, він зможе і порушити справу Мороза з Державним Департаментом в Конгресі.

На заході Комітету Оборони Валентина Мороза також дуже прихильно відгукнувся нью-йоркський конгресмен Едвард Кач. В понеділок, 12-го серпня, конгресмен Кач вислав листи в справі Мороза до державного секретаря Генрі Кіссінджера і советського посла у Вашингтоні Анатолія Добриніна. В листі до советського посла конгресмен Кач закликав:

"В листі до державного секретаря Кіссінджера конгресмен Кач закликав його також звернутися до советського уряду в цій справі. Представник Комітету Оборони Валентина Мороза звернув увагу на те, щоб обидва конгресмени вказали на телеграмі й листі, що вони їх одержали від своїх виборців — українців. Представник Комітету закликав усіх українців надіслати телеграми в справі В. Мороза своїм конгресменам і сенаторам. Голос виборців, сказав він, завжди має свій вплив у Конгресі."

Радіо "Свобода" інформує слухачів в Україні про акцію оборони В. Мороза в ЗСА і Канаді

Нью Йорк. — В рамках акції організованого життя на форумі Об'єднаних Націй 13 серпня було передано в Україну інтерв'ю з головою Крайової управи Товариства Української Студентської Молоді Ім. Миконо-Лозинського. Він з'ясував план оборонної акції українських студентів в ЗСА в справі Валентина Мороза з ширше розповісти про голодів у Вашингтоні та Нью Йорку.

Відбулася зустріч Сада та Надафі. Каїро. — За ініціативою посередництва шейха З'єд-Арабських Еміратів аль-Нагіана в Александрії відбулася 18 серпня зустріч єгипетського президента Сада та лівійського президента Надафі. Мета зустрічі — полегшити конфлікт, який розвивався між цими двома арабськими державами, які так недавно заповнювали були об'єкти єгипетсько-лівійської федеративної республіки. Поки що нічого невідомо, чи дійшло до порозуміння, але з боку ель-Сада є бажання досягнути порозуміння напередодні мирної конференції з Ізраїлем.

ПОДЯКА

З Вашої Всеукраїнської, в неділю, 4-го серпня 1974 року утворюється у Дніпропетровську лінійка у Філадельфії, Пам'яті Найдорожчого МУЖ

Д-р Володимир Рудницький

Коли він був уже вимощений, але перебував ще дома, несподівано і повільно захворів. У тій надзвичайно важкій і тривалій хворобі він перебував з найкращою допомогою послихав наші найближчі сусіди, панство Теодорія і Лука. — Люба — Гривна і їх намагається мого найкращого друга, Особливо пани Люба подбала за перевезення енергії мене, офіційного мого покійного чоловіка до шпиталю, опікувалася і в тій хворобі мого несприятелю, відвідувала у шпиталі і вдала прохання на обох сторін, щоб я, не рідна сестра, за її старання, трішки а турботи — сердечне спасіння.

Моя сердечна подяка д-рові Ярославові Якимовичу, за його найбільш дбайливу опіку в останні дні і години життя мого покійного чоловіка та за його такт і делікатність, що їх проявив, коли перший повідомив мене, хвору в ішній хвилині мого самого шпиталю, про смерть мого мужа. Сердечно дякую о. священику Василю Головинському, колишньому Українському Очолому Стріпцелю, за відривання, Парастасу над відірванню домованого у похоронному ринку (Насенчів) у Філадельфії, за Богослужбу у Шпиталю у церкві св. Парха Христа, за надмогильну молитву на українському цвинтарі у Св. Ванди Бруку і за промову у честь Покійного, вголосі у церкві та на похоронній трізни. Дякую всім достойним промовцям, які висловилися на Панахиді, а саме — пани Володимирів Віталію, пани проф. д-ра Наталії Наузуні і п. Іванові Курносові, що його д-ра вона відвідала, та п. м-рові Іванові Костюкові з Трентону. Окрема подяка належить д. інженеру М. Алексанчичу, голові Філадельфійського Відділу ОБВА, в якому свого часу головував був мій покійний муж, — за активну участь у похороні, на Панахиді і цвинтарі, на чолі гурту членів ОБВА, з прапором та за його сердечні слова прощання, вголосі під час Панахиди. Сердечно дякую чоловічій групі хору "Кобзар", яка співала під час Панахиди, та її директорові п. м-рові Романові Кипичеві.

Дякую мистецтву Петрові Методію і директору Маріоні Коцкай, і братику мого покійного мужа, Доріанові Рудницькому, які допомогли нести до шпиталю Покійного. Сердечно дякую п. м-ценісній Богданові Воробайковій, з Нью Йорку, найбільшій частині Покійного, за виготовлення цінного прохання під час жалобної трізни та за його сердечні листи до Покійного під час його важкої хвороби. Дякую сестричці мого покійного мужа, професорові д-рові Іванові Личкові Рудницькому і його дружині Лесі за те, що вони, на вістку про смерть мого мужа, давали до мене до шпиталю з Еджмонтон, в Канаді з висловом свого співчуття і прислали квіти на домашню та братику мого покійного мужа професорові Романові Рудницькому, за телефонні з'ясування. Дякую інженеру Іванові Віллісону і його дружині Вірі та їх доньці Іванові Гуті і доньці Олі за прислані квіти з Детройту. Дякую Сестричці при українському православному соборі у Св. Ванди Бруку за дбайливе укладання трізни і дякую п. власниці похоронного закладу Насенчів, за яку ми, власники похоронного закладу, поклали на її доглядати й наглядати за нею, і за її заступництво у задоволенні похорону. Дякую всім тим, які заклали Зауважний Богослужбник. С. пани Панахиди: Лука і Теодорія Гривна, Нада і Осип Нимолетний, Зоя Маркович, Іва Михайло і Ольга Ніч, Гали Сікорська, М. Пранський, Олександр Гайдуков, Микола Карбівнич з дружиною, Микола і Анна Тимків і Іва Дісторі і Дарія Кузич з Трентону.

Перебуваючи ще у шпиталі покійного мужа я не була фізично в змозі бути у Панахиді і похороні, що обійшло нас горе. Але, дякую доклавши інформації про все, що стосувалося віддачі останньої поклади мого покійного мужа, всім тим, які брали участь у задоволенні Покійного, всім, які взяли участь у Панахиді, Богослужбі і церкві та похороні на цвинтарі — складаю акти подяки всім.

МАРІЯ РУДИНЦЬКА з родиною Філадельфія, 15 серпня 1974

Ніксон „запечатав“ свої віцепрезидентські документи на 11 років

Вашингтон. — 8-го серпня, тобто в день його резігнації з посту президента ЗСА, Річард Ніксон написав у листі до Артура Сампсона, який завідує Державним Архівом, що віцепрезидентські документи, передані до цього Архіву Р. Ніксоном, мають бути „запечатані“ до 1-го січня 1985-го року. Таким чином, протягом наступних 11 років ніхто не матиме доступу до цих документів без особистого дозволу Р. Ніксона. Цим листом колишній президент Ніксон мусить, що суку запечатати.

Король Гусейн відбудує наради у Вашингтоні

Вашингтон. — Під кінець минулого тижня перебував тут король Йорданії Гусейн, який перерив розмови з державним секретарем Генрі Кіссінджером, секретарем оборони Джеймсом Шлесінджером та президентом Фордом. 16 серпня президент Форд влаштував для короля Гусейна обід. На нарадах у Вашингтоні король Гусейн мав за завдання з'ясувати становище до проектованої мирної конференції з Ізраїлем, а також узгодити справу американської допомоги для Йорданії. Згідно з офіційним повідомленням з 18 серпня, ЗСА і Йорданія узгодили план заходів щодо йордансько-ізраїльських переговорів про роз'єднання військ Йорданії та Ізраїля. ЗСА поновили свої зобов'язання щодо допомоги Йорданії, а одночасно обидві країни заповіли, що продовжуватимуть заходи над досягненням на Близькому Сході тривалого миру. Від

Військо позбавило імператора Етіопії всіх прав

Аддіс Абаба. — Військова революція в Етіопії, яка триває вже від кількох місяців, остаточно привела до того, що військові чинники вирішили позбавити 82-літнього імператора — а в т. окр. Гайлі Селасіє його дотеперішніх прав. Одночасно у повідомленні у цій справі з 16 серпня говориться про роз'єднання коронної ради, суду і воєнного комітету, які підлягали їм в е. а. торі. Більшість міністрів, членів ради імператора, найвищих урядових — позбавлені своїх дотеперішніх посад, а проти багатьох з них військові власті розпочали слідство у справі надурити. Військові чинники, які керують переворотом, заповіли проголошення нової конституції у країні. За найновішими повідомленнями, Синод Етіопської Православної Церкви, головою якої є імператор Гайлі Селасіє, під проводом єпископа Абуни Тевфлоса заперестував проти проєкту нової конституції, мовляв, ця конституція проєктує відлучення церкви від держави. Синод у протестному листі домагався для Етіопської Православної Церкви провідного місця в державі. Військові кола інформують, що їхня церковна політика є підкована тим, що Етіопська Православна Церква стала надійним прибіжником для етіопських землевласників — феодалів, які, прикриваючись добром Церкви, хочуть зберегти в країні свої землеволодіння.

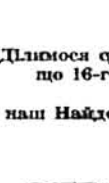

В глибокому жалі покійного Рудинського, Пристелі і Знайомих, що в неділю, 18-го серпня 1974 року рано, утворюється в Воли на 90-му році життя, наш Найдорожчий МУЖ, ПАТРО, ДІДУСЬ І БРАТ

бл. п.
НАТАЛІЯ СТРИЙСЬКА

ПАННАХИДА у похоронному закладі Червоно-Личківській, Понкерс Авеню в Нью-Йорку, Н. Й., в понеділок, 19-го серпня 1974 року о год. 7:30 веч.
ПОХОРОН — у вівторок, 20-го серпня 1974 р. о год. 9-й рано, з церкви св. Михайла в Нью-Йорку, Н. Й., на український католицький цвинтар св. Духа в Нью-Йорку, Н. Й.

Горем прибиті:
сестри ОМЕЛІЯ з дружиною ВІРОЮ
дочка РОМАНА з мужем д-ром ВОЛОДИСЛАВОМ
КУЧЕНСЬКИМ
сестри: ІВА, АНДРІЙ СТРИЙСЬКИЙ з дружиною БРЕНОЮ
ІВА з мужем д-ром АНДРЕЄМ ТАГНАВСЬКИМ
сестри: ТАНА, АЛІ, ОЛІГ І ЮРІЙ СТРИЙСЬКІ
МАГДАЛІНА ТАГНАВСЬКА

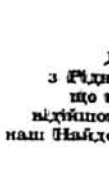
Ділялося сумною вісткою з Родиною і Знайомих, що 16-го серпня 1974 року, трагічно помер на 78-му році життя наш Найдорожчий МУЖ, ПАТРО, ДІДУСЬ І БРАТ

бл. п.
СТЕФАН ДОРОШЕНКО

народжений в Києві, покій. Родина, член УНІОСову та УРСОСову.

ПАНАХИДА — у вівторок, 20-го серпня 1974 р. о год. 8-й рано, в похоронному закладі Шейна і Лінгана, ПОХОРОН в середу, 21-го серпня 1974 р. о год. 8:30 ранку з похоронного закладу до церкви св. Івана Хрестителя, відтак на Голівуд цвинтар.

В глибокому смутку:
дружина ФІЛОРЕНТИНА
дочка ОКСАНА ІВАНЦІВ з мужем і дочкою
сестра АННА ПОВРІШКА

Ділялося сумною вісткою з Родиною, Пристелі і Знайомих, що в середу, 14-го серпня 1974 р. відійшов у Вічність на 58-му році життя наш Найдорожчий МУЖ, БАТЬКО І ДІДУСЬ

бл. п.
ВАСИЛЬ КАМІНСЬКИЙ

ПОХОРОН в неділю, 18-го серпня 1974 р. на цвинтарі у Глен Спей, Н. Й.

Горем прибиті:
дружина ОЛЕКСАНДРА
дочка ЦІЛІЯ
сестри ЛЕВКО
сестри ЛЕВКО

Ділялося сумною вісткою, що 16-го серпня 1974 року, трагічно помер на 81-му році свого трудовитого життя

бл. п.
РОМАН МИХАЙЛО ЛОГУШ

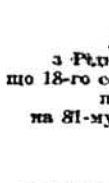
народжений 23-го березня 1904 року.

Покойний був на третьому році студії в Cooper Union в Нью Йорку, Н. Й.

ПАНАХИДА — в понеділок, 19-го серпня 1974 р. о год. 8-й рано, в похоронному закладі Петра Яреми в Нью Йорку при 129 E. 7th Street.

ПОХОРОН у вівторок, 20-го серпня 1974 р. о год. 9:30 ранку з церкви св. Юра в Нью Йорку, Н. Й., на Saint Raymond's цвинтар у Бронксі, Н. Й.

Горем прибиті:
родичі — ПАРАС з дружиною ЗЕНОВЕЮ
брат і сестра — ОРЕОТ і МАРТУС
бабуся — АНАСТАСІЯ ІВАН
сестра — ВОЛОДИМИР ЛОГУШ
з дружиною ЛЕВКОЮ і сестрою АНДРЕЄЮ
теті: ОКСАНА ФЕДОРОВИЧ з чоловіком БОГДАНОВИЧ і сестрою ІГОРЕМ, РОМАНОМ і сестрою ІГОРЕМ, ДАРІЯ КУЧЕНКО з чоловіком ЛЮБОВИНОМ, доньками НАТАЛІЄЮ і КАТРИНОЮ та сестрою АНДРЕЄЮ
ДУКІНА ІВАН
і дільна Родина в Рідному Браю

Ділялося сумною вісткою з Родиною, Пристелі і Знайомих, що 18-го серпня 1974 року відійшов у Вічність після тяжкої довгої недуги на 81-му році свого трудовитого життя

бл. п.
МАРИНА ВАСИЛІВНА ВОСКОВИНИН

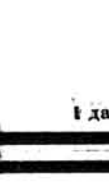
народжена в місті Миргороді, Україна.

ПАНАХИДА буде відправлена у вівторок, 20-го серпня 1974 р. о 8-й рано, в похоронному закладі Петра Марини на 5316 Райсінг Св. Аве, Філадельфія, Па.

ПОХОРОН відбудеться в середу, 21-го серпня 1974 року о 9-й рано, ранку в церкві св. Покрови на 12-й вул. і Окей Аве, а о 12-й рано, дні на цвинтар у Ванди Бруку, Н. Й.

ВІЧНА ІМ ПАМ'ЯТЬ!

У глибокому смутку:
сестри: МИХАЙЛО з дружиною ГАЛІНОЮ
і дитини МАРИНОЮ та НАТАЛІЄЮ
ОЛЕКОВИЧ з дружиною ГАЛІНОЮ
і дитини ЛАРИСОЮ, ОЛЕКСАНДРОМ, ЮРІЄМ і ВІКТОРОМ
ІВАН з Родиною та дочкою ОКСАНОЮ
Сестра і Брат в Україні з Родиною

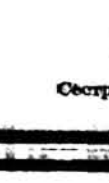

Ділялося сумною вісткою з Родиною та Знайомих, що у вівторок, 9-го серпня 1974 року відійшов у Вічність

бл. п.
Івн. ІВАН ВІНТОНІЯ

уроджений 27-го листопада 1898 р. в місті Косові в Україні.
ПОХОРОН відбудеться в середу, 14-го серпня 1974 р.

Горем опечалені Родина Покійного, сестричці, найближчі співчуття.

Ділялося сумною вісткою з Родиною та Знайомих, що 16-го липня 1974 р. помер на 81-му році життя

бл. п.
Проф. Івн. ПAVЛО ДУБРІВНИЙ

ПОХОРОН відбудеться в суботу, 13-го липня 1974 р.

Найближчі Родина, сестричці, найближчі співчуття.

